

Evo izabranih eseja učenika 2. c opće gimnazije na temu „Kultura i škola“...

Škola je vrlo bitna obrazovna institucija, no u današnjem svijetu ona polako gubi svoju stečenu reputaciju, a i samu kulturnu ulogu.

Jedan od važnijih razloga zašto škola gubi svoju kulturnu moć upravo su mediji. U današnje doba na radiju, televiziji ili internetu možemo pronaći podatke o svemu što želimo znati. Škola bi se trebala prilagoditi tim medijima i razvitku tehnologije, što znači da bi se u nastavi trebale više koristiti prezentacije, prikazivati filmovi i sl. Također, nastavnici bi trebali nastojati povezati predmete kako bi učenici lakše učili i bolje svladali nastavne sadržaje. U tome bi u velikoj mjeri pomogla i praktična nastava u kojoj bi učenici mogli sudjelovati te tako bolje shvatiti sadržaj. Takvi načini prenošenja znanja i širenja kulture uvelike bi pomogli učenicima, postali bi više zainteresirani za školu i bili učinkovitiji u učenju. Između današnjih i nekadašnjih škola uočava se primjetna razlika. Iako su se nastavnici služili konzervativnim metodama, njihova je riječ bila vrjednija i više poštovana. Mislim da je danas obrazovanje kvalitetnije, no u prošlosti, nastavnici su učenicima usađivali prave duhovne, moralne i društvene vrijednosti te ih pripremali za život. Danas tome mlade uče mediji te se tako dobiva *iskrivljena* slika života, a škola bi to morala znati promijeniti. Trebala bi vratiti svoju kulturnu moć kakva je nekoć bila.

Današnja škola zaostaje za suvremenim svijetom i trebala bi mu se prilagoditi, ali ne u potpunosti. Kombinirajući pozitivne metode i nekadašnjih i današnjih škola vjerujem da bi se mogao vratiti njezin naziv *hrama kulture*.

(Mari Matulić, 2. c)

Vječno se postavlja pitanje što promijeniti u sustavu obrazovanja. Još u antici raspravljalo se o tome, ali bez većih uspjeha. Ali, pitanje je još uvijek tu...

Nekad je škola bila vrhovna institucija i glavni medij obrazovanja, a danas je njihov broj mnogo veći. Oni nas stalno opterećuju širokom lepezom informacija. Smanjuje se moć rasuđivanja te mogućnost praktičnog primjenjivanja kod pojedinca. Možda bi se trebala smanjiti faktografija kako bi se povećala učinkovitost jer ipak nije važna kvantiteta, već kvaliteta naučenog. No, ipak danas živimo u tehnološki razvijenoj sredini i nemoguće se othrvati navali informacija. Stoga mislim da škola i nema mnogo šanse poboljšati učinkovitost nekim drastičnim promjenama, već treba nastaviti optimistično s jednakim naporima dalje u bolju budućnost.

Važno je da imamo profesore koji ulažu mnogo truda u razvijanje naših intelektualnih sposobnosti i karaktera, jedino tako možemo napredovati.

(Lea Damjanović, 2. c)

U današnjem vremenu škola kao institucija gubi na svom značenju i vrijednosti u odnosu na prošlost. Sve više tehnološki razvijeniji mediji ugrožavaju školu, zbog bržeg protoka informacija i zanimljivijih sadržaja. Škola kao kulturna ustanova treba mijenjati tradicionalan oblik učenja i osuvremeniti ga.

Škola se može osuvremeniti i time zainteresirati učenike na mnoge načine: korištenjem računala u svrhu boljeg razumijevanja gradiva, korelacijom predmeta povezujući znanja iz različitih predmeta kako bi se potaklo naše razmišljanje. Čini mi se da se učenike često *bombardira* s mnogo nebitnih činjenica, međutim uvođenjem više terenske nastave naučeno se može i primijeniti i objasniti u stvarnosti. Također, time učenje postaje fleksibilnije, učenici postižu bolje rezultate jer se naučavaju i u teoriji i u praksi. Predlažem češće organiziranje sportskih i drugih aktivnosti jer se tako utječe na zadovoljstvo učenika. Za postizanje ovakvih uvjeta dug je i mukotrpan put jer mediji zauzimaju sve veću ulogu u informiranju i obrazovanju, pa možda preuzimaju i inicijativu. Poznato je da je u prošlosti školovanje bilo teže zbog određenih pedagoških metoda, ali i zanimljivije jer je više uključivalo praktičnu nastavu. Takav način bi se trebao oživjeti, ali naravno modernizirati.

Smatram da škola mora biti nosilac kulture i pružiti učenicima ono što im je životno najpotrebnije. Koliko god internet prednjačio u informacijama, riječ koju čujemo od svojih profesora *živa* je riječ i ima svoju *težinu*. Svojim životom oni nam predstavljaju primjer kulturnog ponašanja, a svojim nam iskustvima pomažu u životu.

(Ante Matulić, 2. c)

Je li škola *hram kulture* kao što je nekad bila? Jesu li prosvjetitelji još potrebni ovom društvu i je li im uloga jednako značajna kao nekad? Škola će uvijek predstavljati kulturu, ali modernizacijom društva ona gubi značenje.

Svjesni smo činjenice da danas kulturu ne prenosi samo škola, već i radio, televizija, internet, reklame i oglasi. Da bi škola vratila stari sjaj i da bi se djeca više zainteresirala za nastavu, trebala bi se modernizirati, biti u koraku s vremenom, te uvesti medije za bolje razumijevanje gradiva. Povezanije gradivo između predmeta olakšalo bi učenje, a praktična i terenska nastava trebale bi biti prisutnije u nastavi jer znanje koje usvojimo treba i primijeniti. U današnje vrijeme ima puno više literature iz koje možemo učiti, a i knjige su lijepo ilustrirane što učenje čini jednostavnijim. Ali, u prošlim vremenima bilo je više praktičnog rada pa je učenicima bilo zanimljivije usvajati gradivo na takav način. Prije 40-tak i više godina, osobito u ruralnim sredinama, škola je bila jedini izvor kulture. Smatram da je danas škola, iako nas mediji zasipaju raznim informacijama, i dalje glavni izvor kulture, samo što je u posljednje vrijeme manje isticana.

Nadam se da će uvođenjem ovih promjena škola uspješnije svoje učenike pripremiti za život.

(Nikolina Barbara Babarović, 2.c)

